

Predinovo obujanje pesmi, ki ne najdejo več svojega občinstva

Akustični koncert Zorana Predina v Drami
2. december 2013 ob 15:16
LjubljanaMMC RTV SLO

Kantavtorski pristop k besedilom in glasbi, ki je spisala zgodovino Lačnega Franza in pozneje tudi samostojno kariero Zorana Predina, je v nekaj decibelov tišji različici sinoči našel svoj prostor v ljubljanski Drami.

Predin se je ustavil tam v okviru nedeljskih akustičnih večerov in že predtem napovedal, da se bo večina repertoarja vrtela okoli skladb še iz časov Lačnega Franza, za katere ga številni prosijo, da jih zaigra, toda te ostajajo predvsem v zapisani obliki na različnih nosilcih zvoka. Predin je stopil pred občinstvo v Drami, ki se je pred vhomom mrzlično otepalo prošenj za drobiž, pobral svojo kitaro, jo priključil na ozvočenje, sedel na stol in začel rahljati smrtno tišino, ki je nastala.

"To je pesem za žalostno - kot jesen - punčko zlatih oči. To je šal za osamljeno srce, ki ga duša boli," je šepetajoče pristopil k *Žalostni*. Intimnejše ozračje je dovoljevalo Predinu, da je samo z glasom vodil dinamiko skladb. Požvižgavanje ob skladbi *Ne mine niti dan* je dobilo nov naboj, ko je predtem povedal, da skladbo posveča dobremu prijatelju, ki je februarja umrl (skladbo je sicer napisal v spomin svojemu očetu).

In prav nastop v Drami je Predin izkoristil, da je med skladbami rezal tišino z anekdotami iz svojega življenja. Ali pa preprosto s splošno znanimi resnicami, kot je na primer zgodba za skladbo *S totoga konca*: *"Moram priznati, da v kakšnih manjših krajih na totem koncu zelo radi zamenjajo besedo in namesto 'tisti z vel'kim srcem' pojejo nekaj drugega. Ampak tako jim ustreza ... Pesem ne izgubi 'poante'."*

Zaradi njega sta v Drami odmevala še francoski in hrvaški jezik. *"Georges Moustaki, francoski šansonjer, ki je umrl letos spomladi, je napisal eno pesem, ki je mogoče dala Vojnoviču –*

Predin je prišel v Dramo le s kitaro in celotno dinamiko koncerta gradil s svojim vokalom.

Foto: Peter Podbevšek

Ob tem je ponudil kontrast tistega, kar je na primer pripravil februarja v Cankarjevem domu. Foto: Peter Podbevšek

Večer je izkoristil za predstavitev svojih skladb in skladb Lačnega Franza z drugega vidika. Foto: Peter Podbevšek

- Repertoar: - - **Moj vsakdanji kruh**
- **Žalostna**
 - **Stari vojak**
 - **S totoga konca**
 - **Lačni Franz**
 - **Vaterpolisti**
 - **Naj ti poljub nariše ustnice**
 - **Čakaj me**
 - **Pod poraščeno Titovko**
 - **Okupatorka**
 - **Le Meteque**
 - **Te noči kad umrem**

mogoče pa je sploh ne pozna – pojem, ki je tako aktualen v Sloveniji. Naslov skladbe je *Le Meteque*, kar v prostem prevodu v slovenščini pomeni 'čefur', je pojasnil Predin.

In to so bile skladbe, kot je priznal sam, za katere ne bi dajal denarja, ampak svoje kilograme. "Za *Le Meteque* bi dal pol kile svojih. Za to, ki jo bom pa zdaj zaigral in pripeljal v Dramo še en jezik, bi pa dal 35 dekagramov tudi," je pred prvimi toni Te noči kad umrem dejal glasbenik.

Pozabljene, napačno razumljene ...

To je bil tudi večer pesmi, ki ne najdejo več svojega občinstva. Lahko da so nerazumljene ali pa preprosto pozabljene. "Če vas bo kakšna slaba volja ulovila sredi dneva, pojdite na YouTube, poiščite pesem *Mravljinarji* in *čeladarji* v izvedbi Srednjega šolskega centra Slovenska Bistrica. To je tudi ena izmed pesmi, kjer ne ravnatelj ne ravnateljica nista poslušala besedila pesmi *Mravljinarji* in *čeladarji*. Tam lepo vidite, kako celoten šolski center poje v en glas in ravnateljica dirigira: 'Naj marjetice povejo, naše bele rožice. Koga rajši bi imele, skritega pod posteljo?', " je razlagal Predin in dodal, da ima podobno zgodbo tudi skladba *Pod poraščeno titovko*. Ko je vprašal dvorano, kdo sploh ve, kaj je poraščena titovka, je ostal brez povratne informacije.

A številne izmed njih še vedno precej aktualne. Kot je dejal sinoči za Praslovana. "Stoodstotno so se uresničile besede. V nulo. Že sam sebe se bojim."

Nekaj izmed njegovih skladb oz. skladb Lačnega Franza je mogoče aktualizirati na več ravneh. "Mi smo se v vsaki družini delili na tiste otroke, ki stojijo že na vratih, ko pride kakšen obisk. In na tiste, ki se nas starši malo sramujejo in so rekli ob vsakem obisku: 'Ne, njega pa ni doma.' In tistim, ki so stali na vratih, smo rekli vaterpolisti – po najlepše grajenih športnikih. Dnevna politika pa je takrat obrnila, da naj bi bili to 'Šiptarji' – zaradi kopic. Tako da ima ta pesem dve življenji," je ob uvodu v *Vaterpoliste* dejal Predin.

O Margiti, Lačnemu Franzu ...

Tudi tokrat ni šlo brez skladbe, ki jo je izsanjal. "Glede na to, kaj vse se mi je že sanjalo, bi lahko prišlo do ekstremih besedil. Ta je bila prav takšna, da sem jo lahko potegnil in napisal v desetih minutah takoj naslednje jutro," je priznal o skladbi o njegovi kolegici iz Beograda - nekdanji članici skupine Ekatarina Velika, Margiti.

In če še kdo ni poznal ozadja za skladbo Lačni Franz, je zanj izvedel sinoči: "V Mariboru so bile leta 1963 poplave. Poplavilo je Lent. Mi smo živeli v novem bloku v središču mesta. Takšno meščansko nedolžnost smo izgubili, ker so se potem na naše dvorišče ene neugledne hiše preselile tiste žrtve poplav z Lenta. Socialno šibkejše družine. In mladina iz teh družin nas je naučila marsikatere spretnosti. Mame so se križale. In en fant je bil tam Franci. Prav ironično je v enem izmed uličnih preteпов izgubil oko in je bil Franca Steklena oka."

- Ne mine niti dan
- Bolj star, bolj nor
- Naša Lidija je pri vojakih
- Kosa boje srebra
- Zadnja večerja
- Mentol bombon
-
- Lepa, ko ti pride
- Praslovan
- Ja ka pa te ti tu delaš
-
- Zarjavele trobente

Na koncu pa je tudi sam zaploskal dvorani.

Foto: Peter Podbevšek

Sorodne novice

10. februar 2013

[Predin 1.3 - različica, kjer se srčnost gradi na baročnosti minimalizma](#)

6. februar 2013

[Zoran Predin: "Vznemirjen sem kot nevesta na poročno noč!"](#)

22. november 2012

["Pisateljski tandem" Predin](#)

Z etnopriddihom, občasnim požvižgavanjem in vključevanjem "ritemsekcije" občinstva je Predin krmaril med skladbami iz pozabljene preteklosti in jim dodal še nekaj tistih, brez katerih ne bi bilo njegove samostojne kariere - med njimi "avtobiografska narodna" *Bolj star, bolj nor, Mentol Bombon, Naj ti poljub nariše ustnice ...*

Tudi (neuresničene) glasbene želje

Predina so na koncertu, naslovljen *Praslovan*, na oder poklicali še dvakrat. Željam iz občinstva je prisluhnil. Nekdo izmed obiskovalcev se je opogumil in zakričal, ali sprejema glasbene želje, in povedal svojo: "*Maribor je nor.*" Predin se je nasmejal in dejal, da je res, a prednost dal svoji liriki o ženskah (*Lepa, ko ti pride*).

Preprosto ni šlo brez *Praslovana* in pozneje še *Zarjavelih trobent*, ki jih je ob živahnejšem občinstvu Predin zaigral že ob prižganih lučeh v Drami. "*Zdaj pa ste me tako 'razkurili', da bom vse ponovil še enkrat,*" je v šali dejal, preden je začel prepevati o "nostalgičnem večeru, Francu in Lizi".

Zoran Predin Foto: Peter Podbevšek

Zoran Predin Foto: Peter Podbevšek

Zoran Predin Foto: Peter Podbevšek

Zoran Predin Foto: Peter Podbevšek

Zoran Predin Foto: Peter Podbevšek

Zoran Predin Foto: Peter Podbevšek